

Institut Européen des Jardins & Paysages

Inventarisatie van parken en tuinen van België - Vlaanderen

Inventaris Antwerpen

Park van Lint

Auteur(s) : Onroerend Erfgoed | Flanders Heritage Agency
www.onroenderfgoed.be <https://inventaris.onroenderfgoed.be>

Inventarisatie van parken en tuinen van België - Vlaanderen
Inventaris Antwerpen
Park van Lint

Titel:	Park van Lint
Provincie:	Antwerpen
Gemeente:	Lint
Deelgemeente:	Lint
Bron:	Schepping: 2015-01-22 Bijwerken: 2017-05-30 URI: https://id.erfgoed.net/erfgoedobjecten/300081
Coördinaten:	Breedte: 4.49286027314 Lengte: 51.1272254771

Primaire tekst

Het park van Lint werd kort na 1923 aangelegd in Engelse landschapsstijl rondom het in dezelfde periode gebouwde neoclassicistische kasteel Lindenhof. Open structuren gevormd door waterpartijen, gras- en hooilandjes en gesloten structuren met de beboste zones, bomengroepen en bebouwingen vormen een harmonisch geheel.

Historiek

De locatie van het park maakte oorspronkelijk deel uit van een landbouwgebied, dat reeds in 1361 vermeld werd als het "Veld te Laere". Hier bevond zich de hoeve "te Laerevelden". Deze hoeve werd reeds vermeld in 1446 en bestond nog in 1825. Ze was eerst eigendom van de Gentse Sint-Baafsabdij. Van een oude eigendomskaart van de Sint-Baafsabdij is af te leiden dat het gebied begroeid was met bomen en struiken.

De kabinetskaart van de Ferraris (1770-1778) geeft dit gebied weer als een bebost domein, slechts een klein deel bestaat uit grasland. Het domein, dat een beperkte oppervlakte heeft, bevindt zich te midden van door hagen afgezoomde akkers rond de dorpskern van "Lendt".

Na de Franse revolutie werd deze eigendom van de abdij verkocht aan Laurentius Van Voorst en kwam het uiteindelijk in handen van A. de Perceval. De hoeve verdween kort na de opbouw van het kasteeltje in de periode 1807-1825.

Op de kaart van Vandermaelen (1846-1854) is het gebied aangeduid als een open grasvlakte. Dit duidt erop dat het bos bijna geheel gerooid werd en dat de eigenlijke parkaanleg na deze periode stilaan werd uitgebouwd. De oudste bomen in het park hebben een ouderdom die zich tot deze periode kan uitstrekken. De ringgracht rond het kasteel is op dat moment reeds aangelegd. De topografische kaart van het *Institut Cartographique Militaire* (1923, met veldwaarnemingen van begin 20ste eeuw) stelt een rechthoekige ringgracht rond het kasteel voor, samen met een padenstructuur. Dit wijst op een parkaanleg.

Kort na 1923 werd door de toenmalige eigenaar Vervant Missak het huidige kasteeltje opgetrokken en werd het park aangelegd als een landschapspark naar het voorbeeld van de Engelse tuinarchitectuur. Dit is een vorm van parkarchitectuur waarbij door een kunstmatige aanleg een romantisch beeld van een landschap wordt gecreëerd met boomgroepen, grillige paden, waterpartijen en reliëfvormen en met weidse doorzichten die in goede proporties zijn samengesteld. In deze periode zou ook de laatste vijver aangelegd zijn, waarbij de kunstmatige heuvel werd gecreëerd.

Tussen de afsluitingsmuur aan de Koning Albertstraat en de orangerie bevonden zich serres en muurserres waar verschillende fruitbomen, rozenstruiken en druivelaars groeiden die geënt waren met verschillende soorten op één enkele onderstam. Specialisten van deze oculeer- en enttechnieken waren onder meer Augustus, Willemsen en Cleirbaut. Toen de gemeente het

domein aankocht in 1952 besloeg dit deel nog 4 hectare. Bij verbredingswerken aan de Van Putlei werden de serres gesloopt en ging tevens een deel van het park verloren. Dit proces herhaalde zich toen aan de Van Putlei parkeerplaatsen werden aangelegd. Het kasteel kreeg de naam Lindenhof nadat het in 1951 als gemeentehuis in gebruik werd genomen. Na 1978 is er nog een rotstuijn en een watervalconstructie met fontein ter hoogte van de ingang aan het gemeentehuis aangelegd.

Beschrijving

Park

Het park van Lint bevindt zich in het dorpscentrum van Lint tussen de Koning Albertstraat (ten noorden), de Schoolstraat (ten oosten), de Kardinaal Cardijnlaan (ten zuiden) en Eikhof (ten westen). Het park heeft een omlopende vijver waarover een licht gebogen ijzeren brugje en een brug in beton (die een over het water omgevallen boom uitbeeldt) lopen. Dit is een goed voorbeeld van het romantisch beeld dat men wenste te scheppen. Een fraaie giet- en smeedijzeren hek geeft toegang tot het park. Het park is grotendeels ommuurd en/of omhaagd. De variatie van de open (waterpartijen, gras- en hooilandjes) en gesloten (beboste zones, boomgroepen en bebouwingen) structuren vormen een harmonisch geheel. Ook de in het park voorkomende gebouwen maken deel uit van die aanleg.

Fytogeografisch is het park van Lint gelegen in het Vlaams district. Op het moment van de bescherming (1994) komen er in het park 82 plantensoorten (struik- en boomsoorten niet meegerekend) voor. De beperkte oppervlakte en het feit dat het park in grote delen eerder als een tuin beheerd wordt heeft tot een eerder beperkt soortenaantal geleid. Enkele soorten als adderwortel, kruipend zenegroen, kraailook, bosanemoon, daslook, gele dovenetel, groot heksenkruid, kleine maagdenpalm, muskuskruid, reuzenzwenkgras, schaduwgras, speenkruid en witte klaverzuring zijn (zeer) zeldzaam te noemen.

De voornaamste socio-ecologische groep in dit park wordt gevormd door de planten van de matig bemeste graslanden op vochtige tot natte grond. Zij komen, samen met de pioniers van meer natuurlijk gestoorde plaatsen op open, vochtige tot natte grond, in hoofdzaak voor op een grasland waarop reeds een aantal jaren een hooibeheer wordt toegepast. De andere belangrijke groep zijn de bosplanten. Zij vormen een restant van de vroegere bosvegetatie die in dit gebied voorkwam. Voor de parkaanleg is heel het gebied eeuwenlang een bos en struweel geweest. Een aantal van deze plantensoorten zijn in het Vlaams district en zelfs in het Vlaams gewest zeldzaam geworden, zoals gulden boterbloem, ijle zegge, bosandoorn, bosgierstgras en gewone salomonszegel. Het park herbergt een dendrologisch waardevolle bomencollectie met ondermeer bruine beuk (*Fagus sylvatica* 'Atropunicea'), blauwe ceder (*Cedrus atlantica* 'glauca'), rode gewone esdoorn met rode bladonderzijde (*Acer pseudoplatanus* 'Atropurpureum'), tamme kastanje (*Castanea sativa*), gewone plataan (*Platanus x hispanica*), zilverlinde (*Tilia tomentosa*), Amerikaanse eik (*Quercus rubra*), mammoetboom (*Sequoiadendron giganteum*), zomereik (*Quercus robur*), witte paardekastanje (*Aesculus hippocastanum*) en Hollandse linde (*Tilia x europaea*).

Bebouwing

Het kasteel Lindenhof is een licht L-vormig bakstenen gebouw op licht verhoogde begane grond van twee bouwlagen onder een pseudo-mansardedak van leien in neoclassicistische stijl. Witte natuursteen is veelvuldig gebruikt voor de verdiepte pilasters op hoeken en bij de travee-indeling, vlakke banden en venster- en deuroplijstingen. Onder de balkons zijn driezijdige erkers aanwezig. De noordelijke voorgevel met driezijdig fronton wordt gemarkeerd door een rechthoekig uitspringend portaal onder een balkon met rondboogdeuren. De vensters zijn rechthoekig, de deuren zijn rondboogdeuren. Aan de zuidgevel bevindt zich een aanbouwsel van drie bouwlagen onder een plat dak.

De conciërgewoning met rieten zadeldak dateert uit het vierde kwart van de 19de eeuw. Ze wordt geflankeerd door een klein vierkant torentje van twee bouwlagen met kantelen. De travee-indeling en de steekboogvenster- en deuroplijsting zijn in knoestig, exotisch wortelhout uitgevoerd. Het gebouw paalt aan een groot, L-vormig, bakstenen koetshuis van twee bouwlagen onder een zadeldak met leien. Het gebouw heeft steekboogvensters op lekdrempels en rechthoekige meestal gedichte poorten met een gietijzeren latei. De kroonlijst is bepleisterd.

Aan de noordwestzijde van het park staat de orangerie uit het derde kwart van de 19de eeuw. Het rechthoekig gebouw van één bouwlaag onder een dubbel overkragend zadeldak van leien met windborden is een verankerde, bepleisterde en beschilderde baksteenbouw. Gietijzeren gecanneleerde halfzuiltjes vormen deels de travee-indeling. Het gebouw heeft een merkwaardige metalen roedenverdeling. Het is lang gebruikt voor de overwintering van niet-winterharde planten uit het park en het kasteel.

*Inventarisatie van parken en tuinen van België - Vlaanderen
Inventaris Antwerpen
Park van Lint*

Auteur: Cox, Lise
Auteur: De Borgher, Marc
Auteur: Wylleman, Linda
Datum: 0
Titel Text: Park van Lint

Grafische documenten

Lint Koning Albertstraat 41 (Van Acker, Pascal, 08-07-2013, ©Pascal Van Acker)

Lint Koning Albertstraat 43 (Vlaamse Gemeenschap, 01-01-1985, ©Vlaamse Gemeenschap)

Bibliografie

Onroerend Erfgoed Antwerpen, digitaal beschermingsdossier DA000798, Het park van Lint (DE BORGHER M., 1994).

Kabinetskaart van de Oostenrijkse Nederlanden van Jozef Jean François de Ferraris, opgesteld tussen 1770-1778, schaal 1:11.520.

DE BEER D., TACK B., VAN DE NOORT S. & TYBERGHEIN J. 2011 [online], [Landschapsbeheerplan Lint 2011 - 2037](#) (geraadpleegd op 8 februari 2016).

[Google Streetview](#), Lint, Koning Alberstraat (geraadpleegd op 22 januari 2015).

WYLLEMAN L. 1985: Kasteel Lindenhof [online] <https://inventaris.onroerenderfgoed.be/dibe/relict/13725> (geraadpleegd op 22 januari 2015).

Relaties

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/aanduidingsobjecten/6630>

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/101905>

<https://inventaris.onroerenderfgoed.be/erfgoedobjecten/13725>

Beknopte karakterisering

Datering: interbellum, tweede helft 19de eeuw

Typologie: afsluitingshagen, bomengroepen, conciërgewoningen, hekken, omheiningsmuren, openbare parken, oranjeriën, rotstuinen, tuinbruggen, vijvers

Context: landhuizen